

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1837).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden: Den højtærede minister hr. V. Buhl har ordet på handelsministerens vegne.

Minister V. Buhl: Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at anbefale forslag til lov om forlængelse og ændring af lov nr. 117 af 30. marts 1940 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser i overensstemmelse med vedtagelsen i det andet høje ting.

Loven omfatter, som det vil ses, i modsætning til tidligere kun 6 paragraffer. Dette skyldes, at handelsministeren har fundet det hensigtsmæssigt at lade §§ 1—12 i den tidligere lov udgå under hensyn til det lige vedtagne forslag til lov om udlån til industri og håndværk m. m., hvorefter der af det beløb, der indestår på specialkonto i nationalbanken for gaveydelse, modtaget i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram, foreslås anvendt et beløb på indtil 75 mill. kr. som lån til igangsættelse, udvidelse eller modernisering og rationalisering af erhvervsvirksomheder indenfor industri og håndværk. Det er imidlertid hensigten, når de beløb, der stilles til rådighed i henhold til den nævnte lov om udlån til industri- og håndværksvirksomheder, er opbrugt, påny at fremsætte forslag om adgang til at yde lån til industri- og håndværksvirksomheder i lighed med de hidtil gældende regler.

Herudover er der foretaget den ændring, at den tidligere selvstændige bevilling til fremme af bestræbelser for at skabe nye erhvervs- og beskæftigelsesmuligheder er ophævet. Det drejer sig her om den såkaldte erhvervsmæssige landvinding, altså indvinding af helt nye områder for dansk produktion. At denne bevilling ikke opretholdes, betyder imidlertid ikke, at man fremtidig er afskåret fra at yde støtte til sådanne bestræbelser. Lovforslagets § 3, stk. 2, hjemler nemlig støtte til sådanne foranstaltninger, men således, at pengene hertil må tages af det beløb på 150 000 kr. årlig, der foreslås be-

vilget til eksportfremmende foranstaltninger. Realiteten er altså den, at man sparer den tidligere bevilling på 75 000 kr. årligt til fremme af bestræbelser for indvinding af nye produktionsområder.

Endelig er der i forhold til tidligere sket den ændring i bestemmelserne om ydelse af eksportkreditstøtte, lovforslagets § 1, at der skabes hjemmel for ydelse af garanti mod transfereringsvanskeligheder, hvilket sker efter indtrængende henstilling fra Industrirådet. Der bliver dog ikke i denne anledning tale om forhøjelse af det til disse formål bevilgede beløb.

Med disse bemærkninger og idet jeg iøvrigt henviser til den af folketingsudvalget afgivne betænkning over lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale det til velvillig behandling i det høje ting.

Henry Hansen: Det lovforslag, som vi nu har til behandling, kommer sent, og når det så endelig er kommet, er det i en noget barberet tilstand. Nu forholder det sig jo sådan, at der er gode grunde både for det sene tidspunkt og for barberingen, nemlig den behandling, der har fundet sted af det lovforslag, som tilsigter at yde støtte til håndværk og industri ved hjælp af en del af Marshallpengene. Det oprindelig fremsatte forslag om ændringer i loven af 1940 fremtræder derfor i en helt ny skikkelse, hvori bestemmelserne om lån til industri og håndværk er udgået. Det er naturligt, at det sker, når der nu gives lånemuligheder efter den nye lov.

Den højtærede minister har her givet udtryk for, at man, når de penge, der efter den nye lov er stillet til rådighed, måtte være opbrugt, agter at fremsætte et nyt forslag, hvorefter man vender tilbage til 1940-loven. Jeg vil tro, at dette virker beroligende for håndværk og industri, særlig den mindre industri og håndværket, idet det fortrinsvis var dem, der benyttede sig af lånemulighederne i henhold til loven af 1940.

Desværre har det ikke i folketinget været muligt at skabe enighed om at stille et beløb til rådighed for markedsanalyser. Sådanne undersøgelser ville efter vort partis mening have været af værdi. Det er nok muligt, at det særlig ville komme den mindre industri og håndværket, de mindre eksportvirksomheder, kan man måske bedre sige, tilgode; storindustrien og de store foretagender i det hele taget har vel nok muligheder for selv at magte en sådan opgave, som disse markedsanalyser er; men vi for vort vedkommende ville gerne have haft,